

תשורהרה

משמחת
נישואין של
מרדכי אברהם ישעי'
וחי' גנעשא
שיחיו
גר אנטר

ויהי דגמלאו
באור
אשר יאמר אליו

יום חמישי, ח' אור לט' כסלו ה'תשע"ד

בס"ד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב **מרדכי אברהם ישעי'** שי' עב"ג הכלה מרת **חי' גנעשא תחי'**.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידינו ומכירינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת - מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו - הכוללת: כתבי קודש ומענות - מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של מלכנו משיחנו.

משפחת פינסון

קראון הייטס

משפחת גראנער

צפון קרוליינה

מכתבי הרבי למשפחות החתן והכלה

גראנער - שארלאט נ.ק.
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.
בי"ה, ז' תמוז תשמ"ט
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
מוה' יוסף יצחק שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו של אברהם
אבינו, וכשם שיכניסוהו לברית כן יכניסוהו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם זוג' תי'
מתוך הרחבה.

בברכה מזל טוב

פינסון - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.
בי"ה, ט"ו תמוז תשמ"ו
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
מוה' נחום יצחק שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולדה להם בת למזל טוב
ונקרא שמה בישראל חי' גנעשע תי',

הנה יה"ר מהשי"ת שיגדלה ביחד עם זוג' תי'
לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

ידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, אשר
מנהגנו הוא לאמר גם בלידת בת לתורה ולחופה
ולמעשים טובים, ע"פ מרז"ל (ברכות י"ז א) נשים
במאי זכייין באקרויי כו' באחנויי כו' ונטרין מו'.

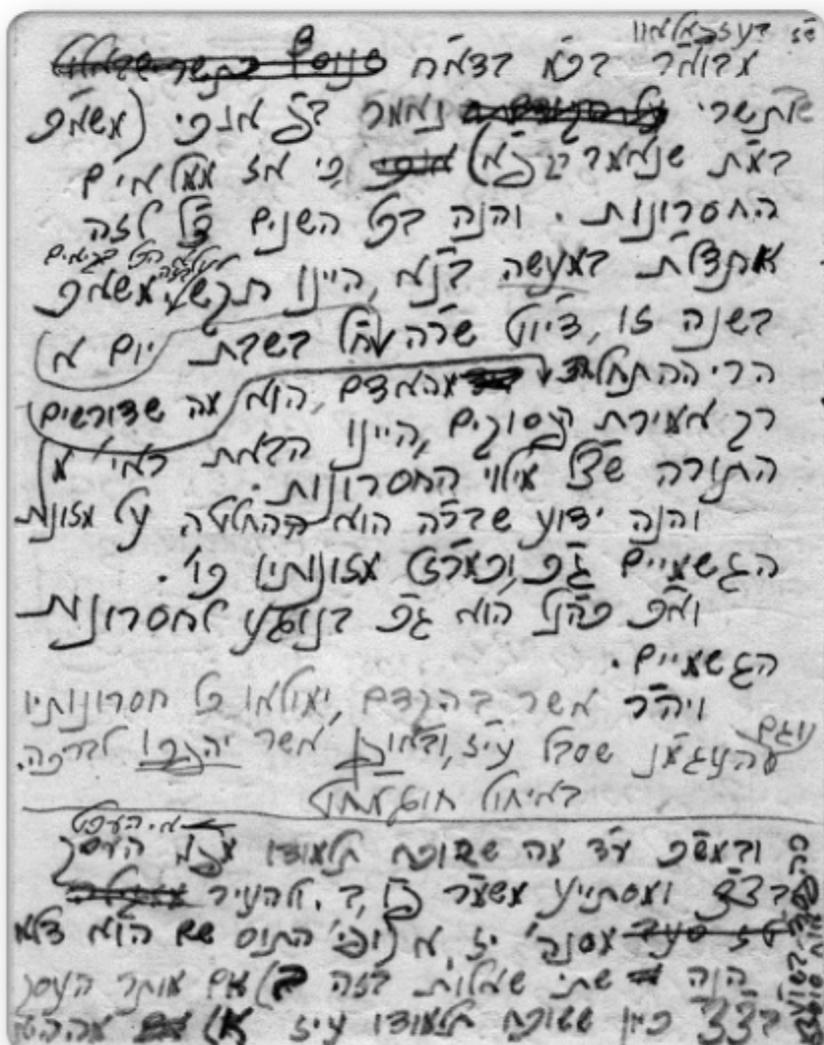

בברכה מזל טוב

מכתבים ומענות קודש

ראש השנה שחל בשבת

מכתב להרה"ח שניאור זלמן בעזפאלאו

ש"ז בעזפאלאו

מבואר בכ"מ בדא"ח
 [= בכמה מקומות
 בדברי אלקים חיים =]
 בחסידות]] שבתש"ר
 נאמר ב"פ [= ב'
 פעמים] אנכי (משא"כ
 במ"ת [= מה שאין כן
 במתן תורה] שנאמר
 רק פ"א [= פעם
 אחת]) כי אז ממלאים
 החסרונות. והנה בכל
 השנים צ"ל [= צריך
 להיות] לזה אתדל"ת
 [אתערותא דלתתא]
 במעשה בני"א [= בני
 אדם], היינו תק"ש [=]
 תקיעת שופר] ולא
 הכל בקיאים בזה,
 משא"כ בשנה זו, דיו"ט
 שר"ה [= דיום טוב של
 ראש השנה] יום א חל
 בשבת הרי ההתחלה

מה שדורשים מהאדם הוא רק אמירת הפסוקים, היינו הבאת רא' מן התורה שצ"ל מילוי החסרונות.

והנה ידוע שבר"ה הוא ההחלטה על מזונות הגשמיים ג"כ, וכמארז"ל [= גם כן
 וכמאמר רז"ל] מזונותיו כו'.

וא"כ כהנ"ל [= ואם כן כל הנ"ל] הוא ג"כ בנוגע לחסרונות הגשמיים.

ויה"ר [= ויהי רצון] אשר בהקדם, ימולאו כל חסרונותיו וגם העגמ"נ [= העגמת
 נפש] שסבל עי"ז [= על ידי זה], ובאופן אשר יהפכו לברכה.

באיחול חוגמח"ט [= חתימה וגמר חתימה טובה]

עסקנות בצרכי ציבור ולימוד התורה

מכתב להרה"ח ר' אברהם העכט

א. העכט

ובמש"כ ע"ד מה ששוכח תלמודו מפני העסק בצ"צ, ומסתייע משמ"ר פ"ו, ב. ולהעיר מסנה"ז, א (ופי' התוס' שם הוא דלא כהפס"ד בשו"ע או"ח סו"ס צג [.]

הנה שתי שאלות בזה (א) מה היא העצה לזה (ב) אם מותר העסק בצ"צ כיון ששוכח תלמודו עי"ז.

ובמענה בקיצור עכ"פ (א) לפענ"ד, העצה היחידית היא ללמוד

דאפילו בחסידים הראשונים (ראה מעלתם בהל' ת"ת לאדה"ז פ"ד סה"ו) דאומר בירושלמי

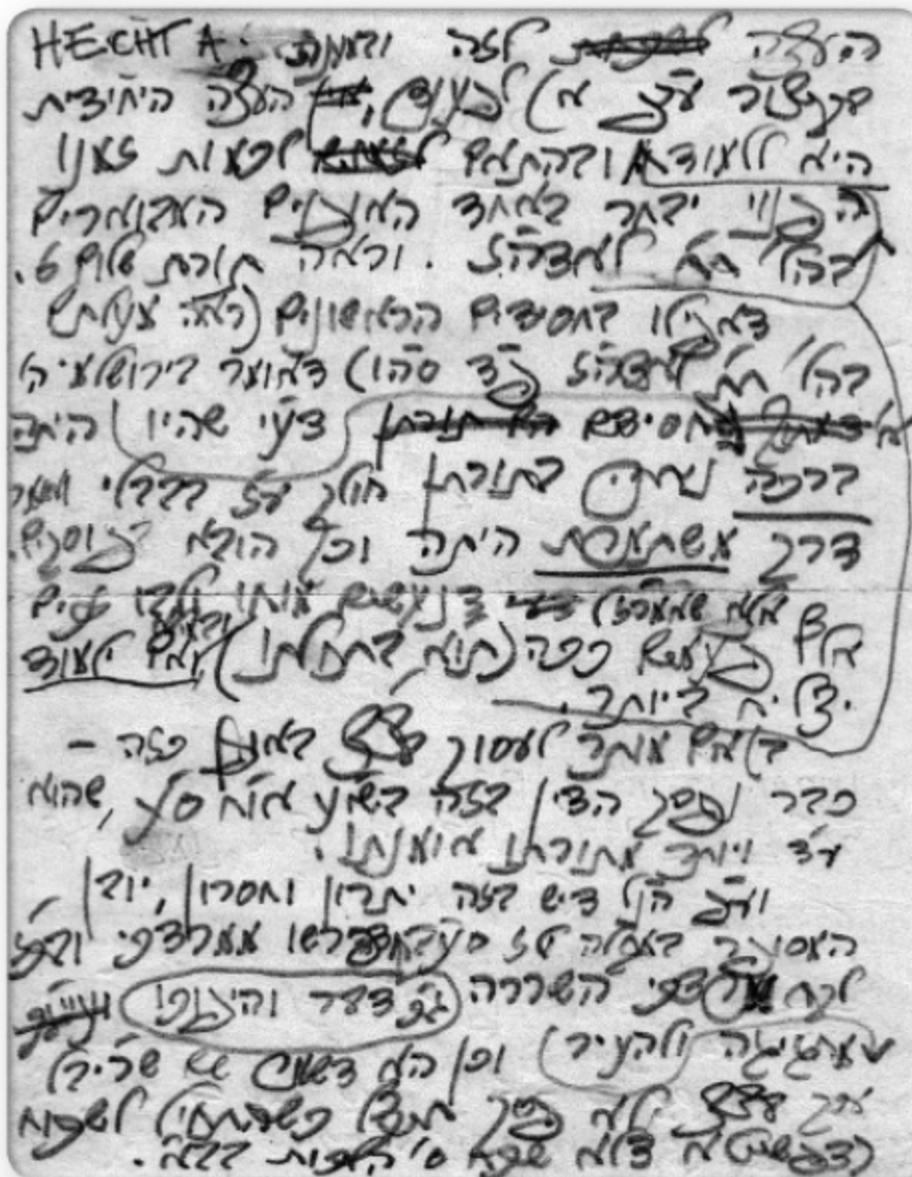
[ברכות] ה' א' דע"י שהיו חסידים היתה ברכה ניתנה בתורתן, חולק ע"ז בבבלי ואומר דרק משתמרת היתה וכך הובא בפוסקים.

אלא שאמרז"ל דנעשים מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה (תו"א בתחלתו), ובמילא אם ילמוד יצליח ביותר.

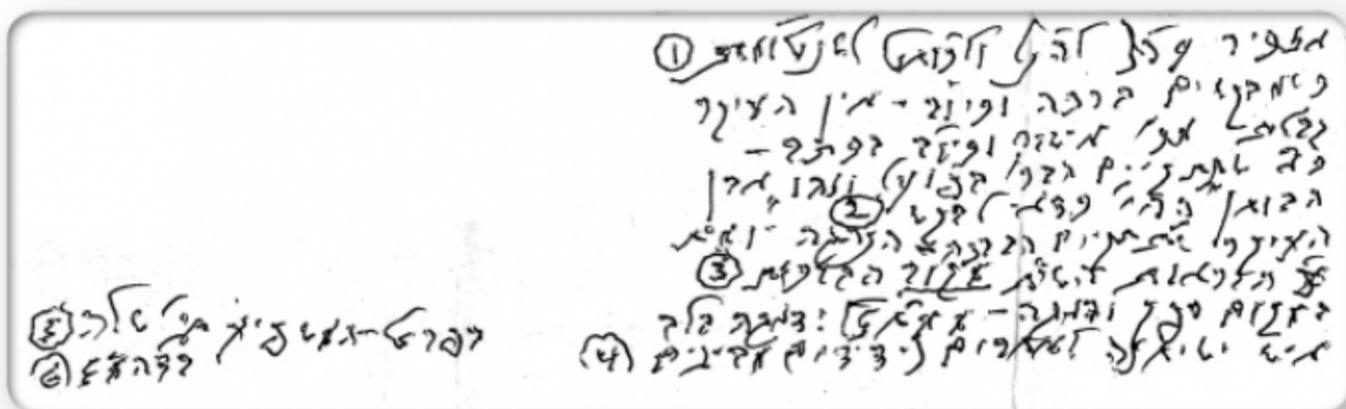
ובהתאם לכמות זמנו הפנוי יבחר באחד האופנים המבוארים בהל' ת"ת לאדה"ז. וראה תורת שלום 6.

(ב) אם מותר לעסוק בצ"צ באופן כזה – כבר נפסק הדין בזה בשו"ע או"ח ס"ע, שהוא ע"ד ויותר מתורתו אומנתו.

וע"פ הנ"ל די ש בזה יתרון וחסרון, יובן המסופר במגלה טז סע"ב, ג"כ דבר והיפוכו, דפרשו ממרדכי ובכ"ז לקח מרדכי השררה. ולהעיר מחגיגה (?) וכן הא דשמ"ר שם שריב"ל עסק בצ"צ ולא פסק תיכף כשהתחיל לשכוח (דפשיטא דלא שכח ס' הלכות בב"א [.]

העיקר בבקשת ברכה

1) אזכיר עה"צ להנ"ל ולכוח"ט לשנטומ"ת [= על הציון להנזכר לעיל ולכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה]

2) כשמבקשים ברכה וכיו"ב [= וכיוצא בזה] - אין העיקר קבלת מכ' אישור, וכיו"ב בכתב - כ"א [= כי אם] שתתקיים הבר' [כה] בפועל וזהו "אבן הבוחן" הה' כדאי לבקש

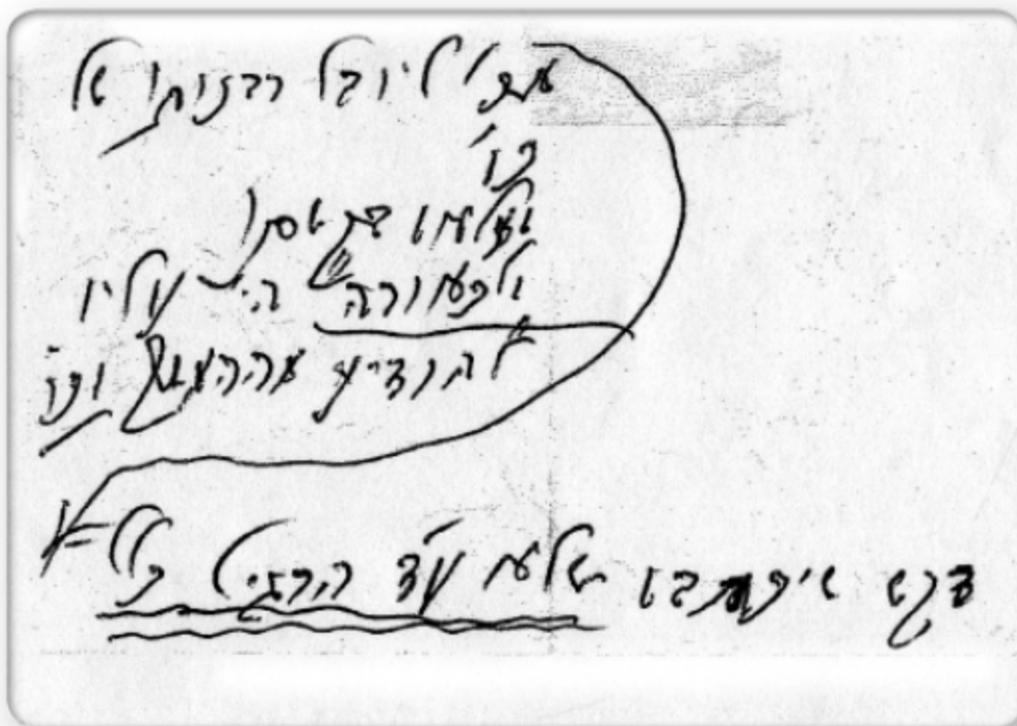
3) העיקר שתתקיים הברכה - הנהגה יומית ע"פ [= על פי] הוראות השי"ת [= השם יתברך] מקור הברכות

4) במקום ספק ודאגה - אמחז"ל [= אמרו חכמינו ז"ל]: דאגה בלב איש ישיחנה לאחרים (ידידים מבינים)

5) בפרט - המשפיע תל' שלה ([])

6) בדהמ"ז [= בדיקת המזוזות]

מכתב לרגל יובל לרבנות

בקש שיכתבו
שלא ע"ד [= על
דרך] הרגיל כלל
מכ' [תב] ליובל
רבנותו של כו'
ומלאו בקשתו
ולכאורה הי' עליו
להודיע מההמשך
וכו'

תפקיד השלוחים בתיקון חוק מיהו יהודי

מענה, בהמשך לשיחת כ"ד טבת תשמ"ט, אודות תפקידם של השלוחים, בקשר לפעילותם בתיקון חוק דמיהו יהודי:

(1) (כבר נדפס) זהו מה שאמרתי - שלא להכנס לשקו"ט [= לשקלא וטריא] בענינים שכוונת הצד השני רק להרבות אש דמחלוקת וכו'

(2) ופשיטא בנוגע להשלוחים שי' - שזהו היפך אופן שליחותם

(3) באם הצד השני אומר - שרוצה רק לברר האמת - ישלח לו ציוני המקום בשו"ע וכיו"ב [= בשולחן ערוך וכיוצא בזה]

(4) כבר אמרתי (ונדפס) - שלמעשה אינו נוגע כלל - כי מדובר ע"ד [= על דבר] חק והנהגה של 40 שנה באה"ק [= בארץ הקודש]

(5) אלא שיש כאלה שרוצים להכניס לשם מחלוקת יותר

(6) והמשתתף בשקו"ט זו - מסייע להם

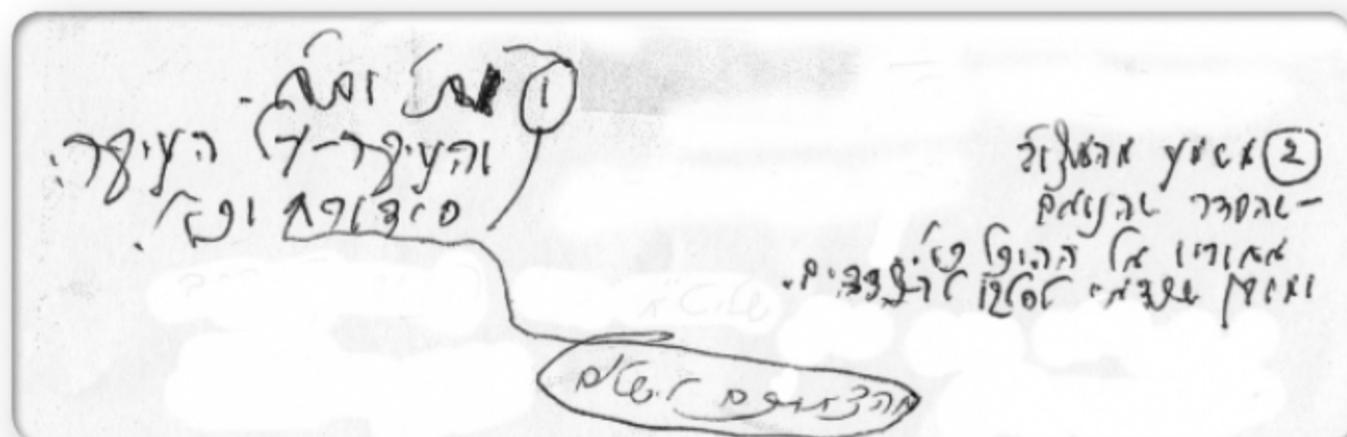
(7) כהנ"ל [= כל הנזכר לעיל] פשוט

(8) ולכאורה כבר בא הזמן מאז - שעסקני חב"ד יתדברו ביניהם ואין הכרח לערב אותי בזה

(9) ודחוף

לא לעמוד עם אחוריו אל ההיכל

מענה לדו"ח על מסיבת צאתכם לשלום שנערך לכבוד האורחים מגרוזיה:

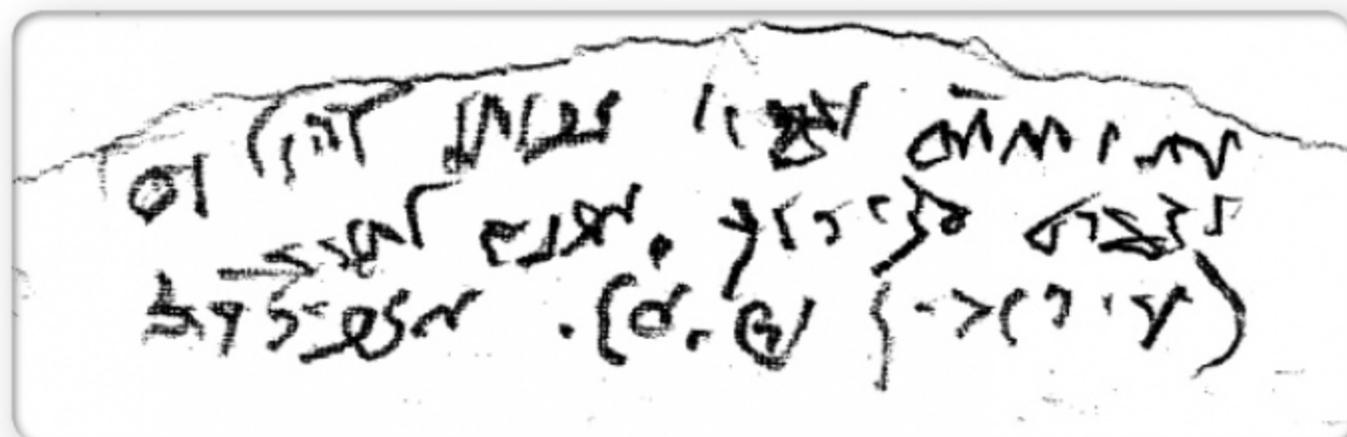

1 נת' ות"ח [= ותשואות חן].

והעיקר - על העיקר: סידור [הצאתכם לשלום] וכו'.

2 משמע מהמצו"ב [= מהמצורף בזה] - שהסדר שהנואם אחוריו אל ההיכל כו'.
ומובן שכדאי לסלקו להצדדים.

ספר עם מפתחות

נת' ות"ח ת"ח [= נתקבל ותשואות חן תשואות חן] וגדול זכותו להו"ל וכו'

ובפרט בצירוף אזנים לתורה (עירובין נד, א).

אזכיר עה"צ [= על הציון]

זהו דבר גמולת
 כחלל על נשמתו
 דאף במעשה אינו אוסר דבר שאינו שלו.
 בכלל - לעיין אנציקלופדיא מע' דבר
 שאינו שלו
 בהערה במקום המתאים
 מעניני י"ז בתמוז
 העמיד צלם ב(כבר הי') היכל

הוספה למדובר בהתוועדות
 הוספה לשיחת ש"ק מברכים החודש
 מנחם-אב תשמ"ג
 (ראה התוועדויות תשמ"ג ח"ג ע' 1843):

להר"ד דשקממנ"א
 ריטב"א ע"ז נג, א

דאף במעשה אינו אוסר דבר שאינו שלו.
 בכלל - לעיין אנציקלופדיא מע' דבר
 שאינו שלו

בהערה במקום המתאים
 מעניני י"ז בתמוז

העמיד צלם ב(כבר הי') היכל

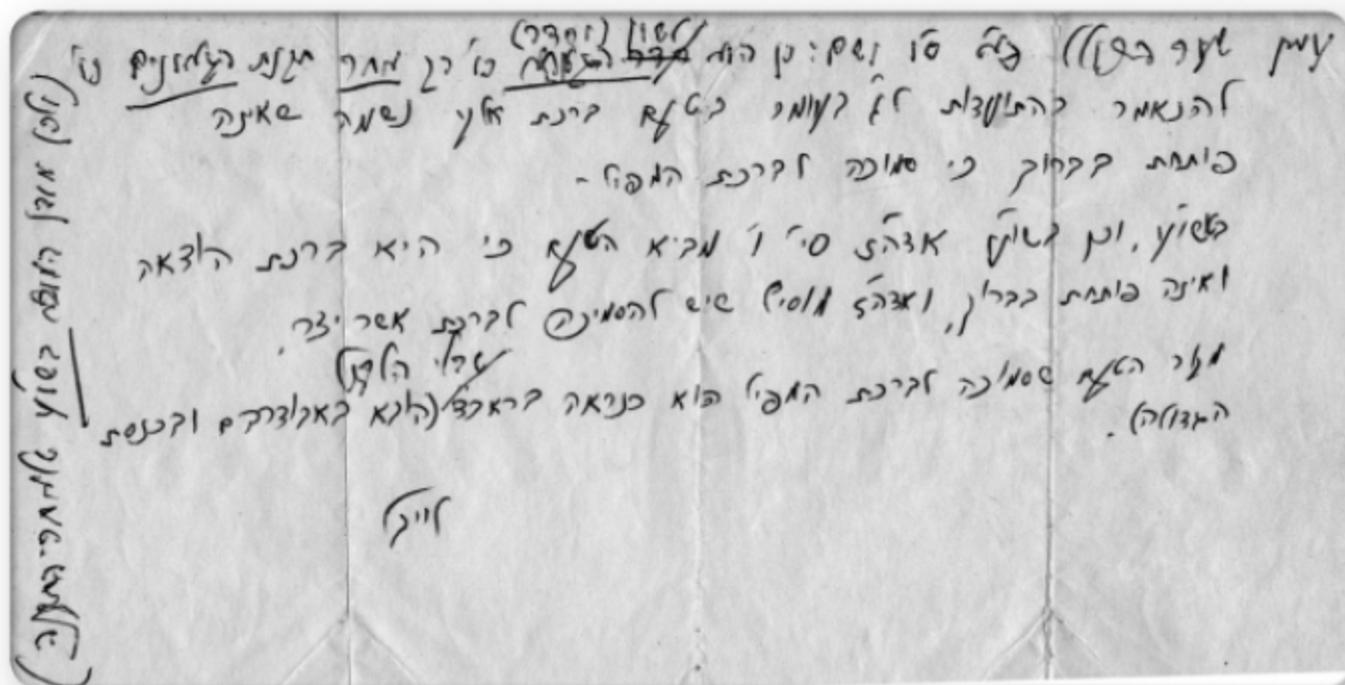
העמוד קברט"ו טור 15 אטק וכו'
 ק"ו ואמת (1,3): ושמיתם וקטנתם (ק"א) ו
 הפסוק לפני זה: ראה אמתי אמתם חקיים...
 וקטנתם ק' קניי הארץ אסי אים דאם טק
 וק' התיב ושמיתם פרט"ו: 15 אטק
 ואל זא הדיא פ האקילת שכת
 ק"ו ראה, אפ"ו ס"ב ואמתן לפני יאב
 ק' קפ"ו ה"ל סרטו אינו סווק ו
 הנאה או נפאי אחרית וקפ"ו קספ
 אהי וכו' - אלקס פקולטו על שם זמין אל
 אנה זא חלמין רשו כאן קבלתן בלקק
 ז"ל

כללי רש"י

מענות לשאלת סב
 החתן הרה"ח ר' יהודה
 לייב שי' גרונר. המענה
 הראשון הוא על הנתבאר
 בהתוועדות ש"פ ראה
 תשמ"ב, על פרש"י ד"ה
 שמור. על פי הכלל שרש"י
 אינו סומך על הנאמר או
 נתבאר לאחרי זה, למה לא
 הוסיף רש"י בפ' ואתחנן
 (ד, ו) מה שכתב לאחרי זה
 בפ' ראה

מלבד כשבעצמו על אתר
מציין לשם

ברכת אלקי נשמה

בהתוועדות ל"ג בעומר באחת השנים, נתבאר הטעם שברכת אלקי נשמה אינה פותחת בברוך, כי סמוכה לברכת המפיל. ושאל הרי"ל שי' גרונר, הרי בשו"ע וכן בשו"ע אדה"ז סי' ו מביא הטעם, כי היא ברכת הודאה ואינה פותחת בברוך, ואדה"ז מוסיף שיש להסמיכה לברכת אשר יצר

עין שער הכולל פ"א ס"ו ושם: כן הוא לשון (וסדר) הגמרא כו' רק אחר תקנת הגאונים כו' (ולכן מובן המובא בשו"ע שלאחרי התקנה)

ועל זה שכתב שמקור הטעם שסמוכה לברכת המפיל, הוא כנראה בראב"ד (הובא באבודרהם ובכנסת הגדולה. הוסיף הרבי:

שבלי הלקט

בדיקה רפואית בתהליך החלמה

מענה הרבי (מהעתקה) לרופא, שכתב לרבי אודות מצב הרפואי של אחד מאנ"ש והצעתו אודות בדיקת "קולונסופי":

1) המכ' מיום ב' מ"ח והקודמיו נתקבלו, ות"ח.

2) לאחרי בקשת שליחה רבה על הצעה שלי בענין שהם המומחים - ולהעיר שזהו פס"ד השו"ע [= פסק דין השולחן ערוך] שהם המומחים.

3) כפי התיאור המפורט והבהיר שלו (ות"ח עוה"פ [= עוד הפעם] על טרחתו בזה):
 1) הפאיישענט נמצא בתהליך של רפואה והחלמה מיום ליום, 2) קרוב לודאי (ע"פ [= על פי] התיאור) שבאיזה מקום בכותלי המעיים - הי' פצע ר"ל שנתרפא (או עכ"פ [= על כל פנים] הוטב מצבו עד שהפסיק לזוב דם), 3) כותלי הבני מעיים בכלל רגישים, ובפרט כשכללות הגוף נחלש, פעילות הבני מעיים נשתנתה (ע"י [= על ידי] שינוי רדיקאלי בהאכו"ש [= בהאכילה ושת"י] וכו') ואין לדעת (ברור - עכ"פ) איך זה פועל על הרגישות שלהם, כולל - להכנסת הטיוב [= צינור], 4) הכנסת טיוב - לאחרי כל הזהירות שעושים בשעת מעשה, ה"ז [= הרי זה] stress [= לחץ] ולא רק לכללות הגוף כ"א [= כי אם] במיוחד להמקום (כותלי הבני מעיים) שמכניסים אותו, וגם IRRITATION [= גירוי] ובפרט להמקום (כותלי הבני מעיים שבאמצע תהליך ההתרפאות, 5) ועיקר לפענ"ד [= לפי עניות דעתי] - מהו החשש באם יחכו עד לגמר מהלך ההתרפאות ולחזרת פעילות הבני מעיים לרגילות שלה - ואז ידונו: האם יש צורך בהכנסת טיוב?

כרטיס ביקור של הרבי הריי"צ

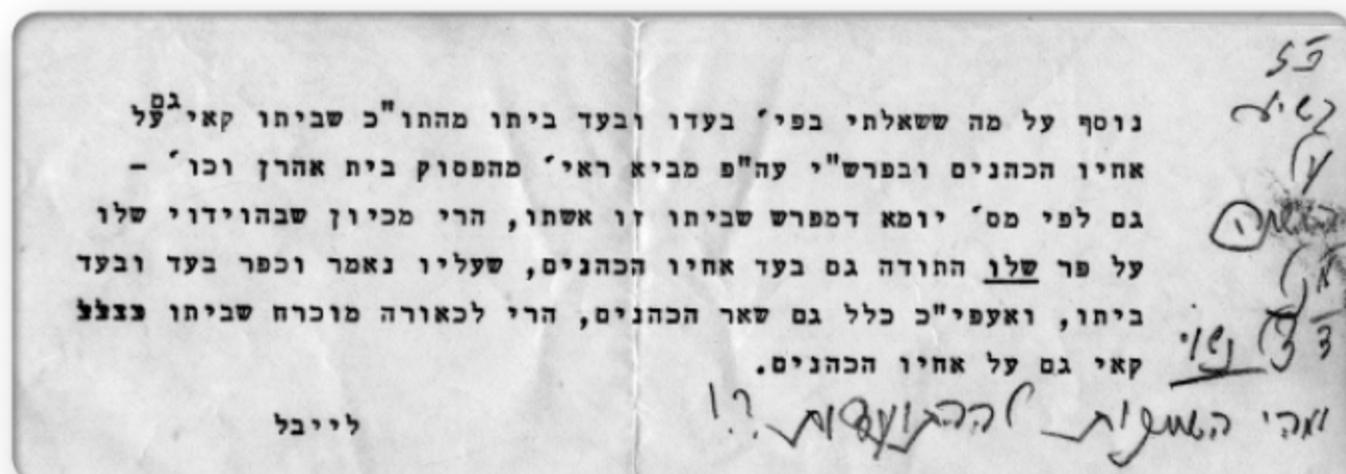
על הכרטיס, שהודפס ככל הנראה בהיותו בגרמניה, רשם הרבי הריי"צ - כנראה - סכומים שקיבל מחסידים

בעד ביתו - אשתו

מענה הרבי על הנתבאר בשיחת ו' תשרי תשל"א (ראה לקו"ש חי"ז ע' 172 ואילך). מענה זה הוא המשך למענה הרבי להרי"ל שי' גרונר, שנדפסה בתשורה לחתונת נכדו הרה"ח אברהם ישעי' שי' טננבוים, י"ג מרחשון תשע"א.

כ"ז [= כל זה] קשיא על המשנה מנ"ל דצ"ל [= מנא לי' דצריך להיות] נשוי ומהי השייכות להתועדות!?

מענה הרבי לא' ביחידות, ד' תמוז תשכ"ד

אף שאין עניני להסביר על אי מענתי, כי עניני לענות ולהשיב, אבל הביאורים והפשטים שנאמרו באי מענתי [בענין המדובר] אין להם יסוד. כי בכלל המענות זיינען פארבונדען מיט'ן אהל, ישנם מכתבים שהנני עונה עליהם קודם הנסיעה להאהל, וישנם כאלה לאחר שהייתי באהל, אבל גם אלה שהנני עונה קודם, הנני לוקחם על האהל

B.H.
15 Elul, 5744
Brooklyn, N.Y.

Dr. and Mrs.

Sholom uBrocho:

Your letter of Aug. 25 reached me with some delay. In it you write about your son's desire to transfer to a Yeshiva of his choice to upgrade his Torah education, but that you did not approve of it for reasons cited in your letter.

Incidentally, among the letters that came with yours, there was a letter from a parent about a son wanting to transfer to a Yeshiva where the atmosphere of Yiras Shomayim is less strict; also a letter from other parents seeking advice how to deal with their son who wants to leave his religious education altogether. Thus, your letter was exceptional.

There is surely no need to point out to you that, regrettably, in this day and age, the forces of non-religious, or minimal religious education are far greater than those pulling in the opposite direction.

Considering the pressures of the environment on the young generation (which, for various reasons, are more difficult to resist in our Holy Land), I hope you will agree with me that far from being upset by Zvi's desire to upgrade his Torah education, you ought to thank G-d every day for having been blessed with a son whose greatest desire is to deepen and advance his Torah education in the fullest possible measure.

The above is, of course, in addition to a clear Psak-Din in the Shulchan Aruch to the effect that "One should always learn Torah in the place his heart desires."

I am certain that if you review the situation calmly, you will come to the same conclusion, namely, that you should indeed be truly grateful, to HaShem for Zvi's determined resolve, and, moreover, should encourage him in it.

It being the month of Elul, it is especially inappropriate to speak, or even think, anything but good about fellow Jews, particularly those living in Eretz Yisroel. Nevertheless, when it concerns a most important decision, one must not close one's eyes to the reality of the situation. And the reality is that our youngsters and adolescents in the Holy Land nowadays have to face extraordinary tests and trials; and that the trend - there as well as in the world at large - has not been totally in the

-2-

direction of a growing commitment to 'Ol Malchus Shomayim. It is hherefore necessary to consider not only the status quo, but also what the situation may be next year, and the year after. Hence, even if the status quo were satisfactory, an extra measure of immunization and resistance capacity must be built up ahead of time. This is particularly essential in the teenage years, whaa the foundation is laid for the whole life ahead.

Be it remembered that even a Tzaddik Gamur prays in the beginning of the day throughout his lifetime: al tvienu lidei nisayon.

Since these days of Elul are especially auspicious for a Brocho, I can confidently extend to you the Brocho that if Zvi will follow the path he has chosen, you will certainly have much true Nachas from him in every respect, and much sooner than you expect.

To conclude on the concluding remark of your letter referring to our meeting in 1970 in connection with your planned Aliyah - I will add the prayerful wish that you should continue the "Aliyah" process in all aspects relevant to your living in the Holy Land, in keeping with a steady advancement of ילכו תקיל אל חיל - from strength to strength and from good to better and better, including also growing Nachas from Zvi and from all your offspring.

Wishing you and all yours

כחוצבה וחתימה טובה
לשנה טובה ומתוקה
בגשמים וברוחניות
גם יחד

P.S. I did not wish the following remarks to intrude in the letter itself, though relevant to the subject matter. Hence the P.S.

I trust you remember our meeting and conversation as clearly as I do. You will recall your pessimistic view of the world situation at that time, and of the USA is particular, although at that time there was not as yet any talk of nuclear annihilation, but only of atomic bombs, etc. Yet you felt impelled to leave the USA.

Since then many years have elapsed, and, thank G-d, your pessimism has turned out to be entirely unfounded.

I mention this here, not, of course, by way of saying "I told you so," but to support my conviction that your present "pessimism" regarding Zvi - if heshould not change his decision (which accords with the Shulchan Aruch) - is likewise entirely unfounded. On the contrary, the fullest optimism and expectation are warranted that you will have from him the maximum amount of true Yiddish Nachas, and will be glad in retrospect that you did not stand an his way, but, indeed, encouraged him.

לזכות

החתן התמים הרב **מרדכי אברהם ישעי'** שי'

והכלה המהוללה מ' **חי' גנעשא** תחי'

גראנער

לרגל נישואיהם בשעטומו"צ

יום חמישי, ח' אור לט' כסלו ה'תשע"ד

נדפס על-ידי הוריהם

הרה"ת ר' **יוסף יצחק**

וזוגתו מרת **מאריי שא בדנה שרה** שיחיו

גראנער

הרה"ת ר' **נחום יצחק** שיחי'

פינסון

וזקניהם

הרה"ח הרה"ת ר' **יהודה ליב** וזוגתו מרת **יהודית** שיחיו

גראנער

הרה"ח הרה"ת ר' **שלום דובער** וזוגתו מרת **בת שבע** שיחיו

שם טוב